

ZNOVUZROZENÝ KOUDELKA

ČTYŘIATŘICETILETÝ SKOKAN PRONIKL
PO ČTYŘECH LETECH DO TOP 10!

JAKO GOTT. NEČEKAL JSEM TO, VTIPKOVAL STŘELEC KOSTELECKÝ PO ÚSPĚCHU V MAROKU

Po dopingové kontrole trpělivě odepisoval na řadu SMS, které přišly v návaznosti na povedené vystoupení při Světovém poháru v Rabatu, kde skončil druhý. Střelec David Kostelecký, dvojnásobný olympijský medailista v disciplíně trap, něco podobného na začátku sezony nečekal.

„Karel Gott by to možná taky tak řekl. Jenže on to vždycky čekal, já fakt ne,“ vtipkoval po vydažené marocké misi osmačtyřicetiletý matador z Dukly Hradec Králové.

Pravdou je, že do Rabatu neodlétal v rozpoložení, které by dávalo naději na takto skvělý výsledek. Na konci ledna bral při Světovém poháru v Egyptě až 27. příčku a ani následné tréninky v Holasicích s partákem Pavlem Vaňkem neprobíhaly podle gusta.

Správný šampion ale umí zabrat v pravou chvíli. Kostelecký často zmiňované tvrzení jen potvrdil. Ač v prvním dni minul čtyři ze 75 terčů, dokázal následně celou kvalifikaci vyhrát. „Věděl jsem, že pokud chci mít nějakou šanci postoupit, musím v další fázi trochu zariskovat. Střelil jsem hodně rychle, bylo to hop, nebo trop. Neměl jsem co ztratit a vyšlo to,“ přiblížil své nastavení olympijský vítěz z Pekingu.

Nezměnil ho ani ve finále. Pozdní odpolední boj o medaile znepříjemňovaly ostré sluneční paprsky, foukal mírný vítr. „Nebyl to příjemný závod. I kvůli tomu jsem zvolil podobnou taktiku. Střelnice v Rabatu je docela těžká, ale asi mi nějakým způsobem sedí, když jsem tam byl druhý i vloni. Jsem za tenhle výsledek strašně rád,“ netajil.

UMĚNÍ SE NAMOTIVOVAT

Vzpomněl ještě jednu důležitou okolnost. Umění se namotivovat. „S Pavlem jsme se navzájem doplňovali a pomáhali si. Hecování nám velmi prospívá. Zvládli jsme to oba.“

To se potvrdilo i ve Vaňkově případě. I na druhém Světovém poháru skončil v Top 10 (v Káhíře 7., v Rabatu 9.). Dal si tak krásný dárek k 30. narozeninám. „Nebyl jsem úplně zdravý. Stejně jako David jsem do toho šel vabank. Na začátku druhého dne jsem se cítil nejlépe, ale paradoxně udělal nejvíce chyb. Naštěstí jsem to čistou poslední položkou zachránil,“ těšilo ho.

V poslední době zaznamenal obrovský progres. Spolupráce s Davidem Kosteleckým trvající druhým rokem mu jde k duhu. Na velkých akcích dokáže konkurovat absolutní špičce, z loňského mistrovství světa v Baku si přivezl

David Kostelecký s Pavlem Vaňkem na střelnici v Hradci Králové

i týmový bronz. „Před Davidem smekám. Je to borec a hlavně skvělý člověk. Moc mi se vším pomáhá. Přes všechny ty obrovské úspěchy na sobě pořád maká, je neuvěřitelný,“ řekl s obdivem.

SEDLI SI, SEMKNULI SE, ŘÍKÁ TRENÉR PLOC

Radost z výsledků svých svěřenců má pochopitelně i oddílový trenér Kamil Ploc. „Kluci si sedli. David je tahoun, předává cenné zkušenosti. Pavel je dřič, svým nasazením mu vrací energii a chuť. Jsou z jednoho klubu. Tím, že spolu začali jezdit na velké závody, dávalo smysl, aby se více semknuli,“ přiblížil kouč důvody intenzivnější součinnosti.

I on se nyní modlí, aby jim forma vydržela co nejdéle. Především kvůli zisku kvalifikační místenky pro letní olympijské hry v Paříži. Možnosti přijdou na jaře dvě. Na dubnovém podniku v Kataru a poté při mistrovství Evropy v Itálii. „Pavel šel hodně do sebe. Nějaký rok už na sobě tvrdě maká, jeho výkonnost je čím dál stabilnější. David je profesionál každým coulem. Kéž by to jednomu z nich vyšlo,“ přeje si Ploc.

Skeetaři Tomáš Nýdrle s Martinou Kučerovou vybojovali v mixu bronzové medaile.

POVEDENÝ MIX! SKEETAŘI NÝDRLE S KUČEROVOU ZVLÁDLI V RABATU SOUBOJ O BRONZ

Úspěšní byli i skeetaři. Tomáš Nýdrle a Martina Kučerová si ze Světového poháru v Rabatu přivezli bronzové medaile z olympijské disciplíny mix. V souboji o 3. příčku porazila dvojice z Dukly Hradec Králové střelce Velké Británie Bena Llewellinga a Jane Emily Hibbsovou 42:39.

Nýdrle s Kučerovou se po kvalifikaci dělili o čtvrtou postupovou pozici s Itálií, kterou následně vyřadili v rozstřelu.

Bronzový duel nabízel jistou pikantnost. Vždyť právě Britové v loňské sezoně porazili český pár v souboji o zlato na mistrovství Evropy v Osijeku. Jen místo Hibbsově střílela s Llewellingem jeho obvyklejší parťačka Amber Jo Rutterová.

Odplata vyšla Čechům náramně. Před poslední položkou bylo skóre zásahů ještě vyrovnané. V závěrečné udělala Kučerová jednu chybu, zatímco Hibbsová minula terč ze čtyř ran hned třikrát a její partner už manko dorovnat nemohl.

„Byl to hlavně závod Martiny, podala ohromný výkon. Z mé strany to mělo být trochu lepší. Konkurence na Světových pohárech je velká. Bronzu si moc vážíme,“ poznamenal pětatřicetiletý Nýdrle.

V mixu si spravil chuť po nevydařené individuální soutěži, v níž skončil až 31. „Bohužel první závodní den panovalo velmi nepříznivé počasí, foukal opravdu silný vítr. S mou technikou se tyto podmínky moc nepotkávaly a na výsledku se to projevilo. Druhý den se už povedl, což je samozřejmě do další fáze sezony povzbuzující,“ uvedl s upřímností mistr světa z roku 2019.

Kučerová naopak potvrdila výbornou formu, mezi skeetařkami totiž obsadila 10. příčku, čímž v elitním seriálu dosáhla svého kariéřního maxima.

Text: Pavel Král, foto: ASC Dukla

BRONZOVÁ RADOST! BAŽANT DOJEL NA CYKLOKROSOVÉM MS TŘETÍ MEZI JUNIORY

Skvělý bronz! Šestnáctiletý cyklokrosař Kryštof Bažant si na mistrovství světa v Táboře dojel mezi juniory pro fantastické 3. místo a získal tak na šampionátu první českou medaili. Vyhrál Ital Stefano Viezzi.

Cyklista Dukly Praha jezdil v průběhu celého závodu v popředí startovního pole. Na medailovou pozici se ale definitivně zařadil až poté, co Francouze Aubina Sparfela před nájездem do cílové rovinky třetího okruhu potkal defekt zadního kola. Než se smolař dostal do depa k výměně bicyklu, tak se před něj soupeři dostali.

„Větril jsem medaili a snažil se dostat co nejrychleji do cíle. Hnalo mě to dopředu,“ vykládal Bažant v televizním rozhovoru. „Závěrečný okruh dost bolel, ale fantastičtí fanoušci mi moc pomohli.“

Na šampionátu závodili ještě další dva dukláci. V závodě mužů do 23 let dojel Jan Zatloukal osmnáctý, juniorka Hana Víková uzavřela druhou desítku.

Text: Milan Novotný, foto: CPA

Junior Kryštof Bažant si na blátivé trati v Táboře vedl výborně.

VOZP

**VOJENSKÁ
ZDRAVOTNÍ
POJIŠTOVNA**

Po umístění v elitní desítce přišly emoce. Roman Koudelka snad už má za sebou období, kdy ho provázely zdravotní problémy a závodní nepohoda. Na začátku února se čtyřiatřicetiletý skokan na lyžích Dukly Liberec umístil v německém Willingenu na 9. příčce, čímž zaznamenal nejlepší výsledek ve Světovém poháru za poslední čtyři roky.

„Je to krásný pocit. Dlouho jsem čekal a věřil, že můžu být zase v TOP 10. Cesta byla opravdu dlouhá, ale tohle za to stálo,“ líčil nadšeně čtyřiatřicetiletý reprezentant.

Ve Willingenu měl nadějně rozjetý už první závod, jenže nezvládl 2. kolo. Den poté už ale nechal české fanoušky zavzpomínat na staré dobré časy. Poprvé v sezoně se blýskl náramnými výkony jdoucími po sobě, zejména ten druhý, kdy doploutil na hranici 145 metrů, stál opravdu za to.

„V prvním případě jsem se asi moc chtěl dostat do první patnáctky, a to byla právě chyba. Druhý den jsem už snahu neřešil a skok si prostě užil. Soustředil jsem se jen na dvě věci, které musím dělat, a najednou to prostě letělo daleko.

Formu udržel i v Japonsku

Po úspěchu ve Willingenu vynechal Roman Koudelka štaci v USA. Zamířil až do Japonska, kde prokázal, že mu forma stále drží. V prvním závodě v Sapporu obsadil velmi pěkné 15. místo za skoky dlouhé 122,5 a 121,5 metru a dosáhl svého druhého nejlepšího výsledku v sezoně. Ke všemu na vypůjčených lyžích, jeho vlastní mu na letišti nedorazily. O historický zápis se pak postarala domácí legenda Noriaki Kasai, který v 51 letech a osmi měsících (!) dokázal postoupit do 2. kola a získal bod za 30. příčku. Ve druhém závodě skončil Roman Koudelka opět na bodované pozici, tentokrát byl 21.

KOUDELKA SI SKOČIL PRO TOP 10! JDEME SPRÁVNOU CESTOU, TĚŠÍ HO

Skákalo se v dešti, jak vás vodní přívally ovlivňovaly?

Musel jsem se hodně překonávat a jít trochu do rizika. Hodně foukalo a přšelo. Měl jsem pocit, že nájezdová stopa a dopad byly v hraničním stavu. Naštěstí se nikomu nic nestalo.

Jak stopa vypadala?

Teklo v ní víc vody než při letních závodech. Pořadatelé pak museli nájezdovou stopu motorovou pilou nařezávat, aby ji trochu odvodnili. O to je pak sladší, že jsem dokázal takhle zabojet a dobře to dopadlo.

Pomohl vám vítr?

Hodně se točil a foukal dost silně. Bylo to o štěstí, že zrovna mně vítr neubral. Ale skok měl vysokou kvalitu.

Jak jste úspěch rozebrali s reprezentačním trenérem Gajem Trčkem?

Původně jsem do Willingenu ani nechtěl jet, ale trenér mě přesvědčil, abych odcestoval, protože skoky na předchozím podniku

v Zakopaném vypadaly pěkně. Byl proto rád, že to dobře trefil. Navíc ho těšilo, že se mi krásný výsledek povedl ve větrném závodě, protože takové podmínky nemám v oblíbě.

Co vám kouč po závodě pověděl?

Bylo tam hodně emocí. Jedny z největších, co jsem ve sportovní kariéře zažil. Musím přiznat, že každému z nás ukápla nějaká ta slza... Je to potvrzení, že jsme se v létě vydali správnou cestou a dál po ní jdeme. Pro mě je to bonus navíc.

Věřil jste před sezonou, že po letech trápení doskočíte do elitní desítky?

Tušil jsem, že se nějaký dobrý výsledek dostaví. Už na podzim jsem skákal na slušné úrovni, ale dlouho to na druhá kola nevyšlo. Byl jsem určitě dost nervózní nebo moc chtěl. Naštěstí mě to nezlomilo. Věřil jsem, že se výsledky budou zlepšovat, ale že bych se dostal tak vysoko jako ve Willingenu, to mě nenapadlo.

Text: Milan Novotný, Pavel Král, foto: CPA

Roman Koudelka po delší době zazářil mezi absolutní skokanskou elitou.

Příprava na Dolní Moravě, i s „vetřelci“ na svahu

Chytla se lana za skútre a svištěla na start. I dvacetkrát za den. Snowboardcrossačka Eva Adamczyková se na březnové pokračování elitního pohárového seriálu připravovala také v horském resortu na Dolní Moravě. Přestože sněhové podmínky nebyly zrovna ideální. „Všude je to špatné. Můžeme být rádi, že se svezeme. Trať je ale pořád dobrá,“ poznamenala s úsměvem. Pilovaly se hlavně starty. „Teď to bylo super,“ chválil shora v zatáčce mizející olympijskou

Eva Adamczyková se připravovala na další závody Světového poháru také na Dolní Moravě.

vítězku ze Soči trenér Marek Jelínek. „Trochu měníme návyky. Nejen u Efky. Chci to vidět i u kluků, jiná činnost paží je zrychlí,“ je přesvědčen bývalý specialista na gymnastiku.

Adamczyková stihla během prvních 40 minut čtyři jízdy. Při oddechu zakousla rýžový chlebiček, mrkla do mobilu a pozdravila své obdivovatele, kteří bedlivě sledovali trénink ze čtyřsedačkové lanovky. Neodmítla ani foto s náctiletou dívkou, jež se neostýchala přijet na lyžích až ke startovním boxům.

Pak se šlo znovu na věc. I když...

Často se vyskytla drobná komplikace. Na členité trati se pohybovali „vetřelci“ z řad veřejnosti. „S tím se nedá nic dělat. Tak to prostě je,“ komentoval úsměvnou situaci Jelínek. „Vidět tu můžete i babičky a dědečky. Je fakt, že se tohle v jiných sportech neděje. Obzvlášť, když se jedná o olympijskou disciplínu. My jsme ale vděční, že tu můžeme být a že nám tu vycházejí vstříc,“ podotkl smířlivým tónem. „Škoda že na Dolní Moravě nebylo více sněhu, nemuseli bychom se přemísťovat do Rakouska. Skútr máme z Dukly, což je další výhoda. Efektivita tréninku by byla násobně větší než v zahraničí na cizích tratích. O finanční stránce ani nemluvíme. Ale není nám přáno. Letos jsme tu byli čtyři dny, vloni šest. Snad se nám to za rok, kdy se tu má uskutečnit Světový pohár, povede vícekrát,“ přeje si energický osmačtyřicetiletý kouč.

Jeho svěřence čekají v březnu čtyři pohárové zastávky – v Sierra Nevada, Cortině d'Ampezzo, Montafonu a Mont Sainte Anne.

SNOWBOARDCROSSAŘKA ADAMCZYKOVÁ POKRAČUJE VE SKVĚLÝCH VÝKONECH

Hvězda snowboardcrossu Eva Adamczyková pokračuje ve Světovém poháru ve výborných výkonech. V gruzínském Gudauri si v únoru vyjela druhé a páté místo.

V úvodním vystoupení nestačila pouze na Chloe Trespeuchovou z Francie. Ve finále na ni ztratila 12 setin vteřiny. Členka armádního klubu Dukla vyhrála páteční kvalifikaci a zákonitě patřila k největším favoritkám. Ve čtvrtfinále se však pořádně zapotila. Po pomalejším startu se ale nakonec dokázala propracovat na druhou pozici a postoupit. V semifinále a finále jí už začátky vycházely o poznání lépe. V souboji o zlato vedla až do závěrečných metrů. Jenže Francouzka ve finiši předvedla skvělý manévra a Adamczykovou porazila.

Rodačce z Vrchlabí tak těsně unikl 20. pohárový triumf. „Jsem nadšená, vždyť jsem málem nepostoupila ze čtvrtfinále. V rozhodující jízdě jsem bohužel udělala trochu chybu, o Chloe jsem nevěděla, u branky jsem bohužel

nechala více místa, než bych měla, a ona toho využila,“ poznamenala.

Dvojnásobná mistryně světa nebyla daleko od medailových bojů ani den poté. V semifinále však projela cílem na nepostupové třetí pozici, když v dramatickém závěru musela v kontaktu se soupeřkami přibrzdit, což jí stálo potřebnou rychlost ve finiši.

V malém finále si pak počínala suverénně. Přispěl k tomu i velmi vydařený start. Na trati po celou dobu vedla a žádnou z rivalek před sebe nepustila. Gestem v cílovém prostoru jasně naznačila spokojenost s výsledkem. „Starty mě trápily. Semifinále mi ideálně nevyšlo, hodně jsem kličkovala. Až v malém finále mi startovní rovinka vyšla ideálně. Odjíždím s dobrým pocitem. Druhé a páté místo je úspěšný výlet,“ prohlásila.

Text: Pavel Král, foto: ASC Dukla

FANTASTICKÝ ÚSPĚCH. SNOWBOARDISTKA MADĚROVÁ POPRVÉ NA PÓDIU!

Poprvé na bedně. Dvacetiletá snowboardistka Zuzana Maděrová se po dvou čtvrtých místech dočkala ve Světovém poháru premiérových stupňů vítězů. Závodnice Dukly Liberec se zaskvěla druhým místem v paralelním obřím slalomu v Simonhöhe. Přemožitelku našla až ve finále, kde nestačila na domáccí Rakušanku Sabine Schöffmannovou.

„Je to skvělý pocit, nemám slov. Od rána to bylo skvělé. Trať byla parádní a terén taky, byl to čistý led, to já mám ráda,“ uvedla teprve dvacetiletá snowboardistka.

Z kvalifikace postoupila z osmého místa. Ve vyřazovacích jízdách nejprve porazila Němku Melanii Hochreiterovou. Ve čtvrtfinále získala o tři setiny skalp druhé ženy

průběžného pořadí SP Cubaki Mikiové z Japonska. V semifinále pak vyřadila Michelle Dekkerovou z Nizozemska.

„Led je super, když uděláte všechno správně, vždy vás podrží, zároveň se vám ale vymstí, když to správně neuděláte, a to se přesně stalo ve finále. Chtěla jsem tam narovnat jednu branku a led mě pustil,“ líčila.

Předtím jsem nabourala do startovní desky, a tak jsem trochu ztrácela. Snažila jsem se to dojet, rozdíl se zmenšoval. Když chyběly už jen čtyři brány, řekla jsem si buď, anebo. Poslala jsem to tam prakticky rovně. Vyplatilo se to,“ smála se Maděrová.

Text: Milan Novotný, foto: FIS

Konečně to vyšlo. Zuzana Maděrová si ve Světovém poháru dojezdila pro první stupně vítězů v kariéře.

ZLATÝ MÍTINK V OSTRAVĚ: MÜLLER PORAZIL NA ČTYŘSTOVCE SPECIALISTY, JÍCHOVÁ SI ZABĚHLA OSOBÁK

Překážkář Vít Müller vytřel specialistům na hladkou čtvrtku zrak.

Běžec Vít Müller porazil na zlatém mítinku Czech Indoor Gala v Ostravě specialisty na 400 metrů a připsal si poměrně překvapivé vítězství. Cílem proběhl závodník armádního klubu Dukla, jenž se v letní sezoně specializuje na stejně dlouhé trati na překážky, v čase 46,26 vteřiny. V porovnání obou běhů porazil rodák z Nymburka o pouhé dvě setiny favorizovaného Maďara Attilu Molnára i své oddílové kolegy Patrika Šorma (46,68) a Pavla Masláka (47,01).

„Je to pro mě obrovské překvapení a povzbuzení před venkovní sezonou,“ radoval se svěřenec trenéra Jiřího Kmínka, který časem 46,26 zůstal jen čtyři setiny za osobním rekordem. „To je senzace, protože mi to v hale zatím moc neběhalo. Ale je to doplněk k překážkovému závodění, abych se v zimě moc nenudil,“ usmíval se.

Spokojena musela být i Nikoleta Jíchová. Nejlepší současná česká atletka na 400 metrů překážek zaběhla čtvrtku v Ostravě za 52,78, což znamenalo vylepšení osobního maxima o 76 setin! Směrem k vrcholům letní sezony se jedná o skvělé znamení. „V zimě jsem si posunula osobáky na šedesátce, třístovce a teď i na čtyřstovce. Z toho mám velkou radost, protože moje halové období je fakt krátké, a tímto závodem skončilo,“ řekla třiadvacetiletá atletka.

Překážky mají zákonitě přednost. „Chci udělat maximum, abych na nich byla v létě co nejlepší. V klopkách se moc dobře necítím. Jsem relativně vysoká a mám docela dlouhé nohy. Sklon zatáček mi ne úplně vyhovuje a trpí tím i celé tělo, hlavně záda. Chci zůstat fit,“ dodala sympatická blondýna.

Borci z Dukly byli vidět i v dalších disciplínách. Sprinter Ondřej Macík skončil na dvoustovce čtvrtý za 20,95. Osmé pozice obsadili Jan Veleba (60 m) a Tereza Elena Šínová (60 m př.).

Text: Pavel Král, foto: CPA

HALOVÉ MČR V ATLETICE: NĚMEJC NA DVOUSTOVCE VYPÁLIL FAVORITŮM RYBNÍK

Čtyři tituly získali atleti Dukly Praha na halovém mistrovství republiky v Ostravě a k tomu posbírali dalších osm cenných kovů. Vítězství slavili Damián Vích v běhu na 3 000 metrů, Emma Maštalířová v trojskoku, Tereza Vokálová v dálce a na dvoustovce Tomáš Němejc.

Posledně jmenovaný nebyl považovaný za horkého favorita. Tato role byla spíše přisuzována jeho parťákovi Ondřeji Macíkovi. Němejc šel do závodu až se čtvrtým nejrychlejším časem, ale ve finále všem vypálil rybník. Zvítězil v osobním rekordu 20,82 a o jedinou setinku nechal za sebou loňského šampiona Macíka, který si rovněž vytvořil halové maximum. Nový mistr republiky byl z toho, že porazil zkušenější sprintery, poněkud překvapený. „Popravdě jsem si na vítězství netroufal,“ uvedl po závodě původně českobudějovický sprinter.

Dva duklácké dresy se objevily na stupních vítězů i při šedesátce. Matyáš Koška získal stříbro a Stanislav Jíra bronz. Výborně závod na 400 metrů rozběhl Vít Müller. Na seběhu byl nejrychlejší, ale v druhém okruhu se přes něj přehnal kladenský Matěj Krsek. Müller, jehož hlavní disciplínou jsou v letních měsících dlouhé překážky, doběhl druhý a vytvořil si skvělý halový osobák 46,21.

Text: Milan Novotný, foto: CPA

Překvapivý vítěz běhu na 200 metrů Tomáš Němejc

MISTROVSTVÍ SVĚTA V HALOVÉM VESLOVÁNÍ V PRAZE

VRAŠTIL VE SVĚ KATEGORII OBHÁJIL TITUL, ZLEPŠIL I SVĚTOVÝ REKORD

Miroslav Vraštil bojoval na dvoukilometrové trati ze všech sil.

Dvě zлата, stříbro a bronz vybojovali závodníci Dukly Praha na světovém šampionátu v halovém veslování v Praze. Mezi „lehkovážníky“ obhájil titul v kategorii 40–44 let Miroslav Vraštil a zlepšil i vlastní světový rekord na trati 2000 metrů. Z prvenství se radoval také mladík Jan Čížek (kat. 19–20 let). Jiří Šimánek skončil druhý v lehké váze mužů kategorie 23–39 let, Jakub Podrazil třetí v hlavní kategorii 23–39 let.

Program WRICH nabídl několik kategorií. Kromě závodů na 2000 m a 500 m pro různé věkové kategorie a kategorie Para mohli závodníci veslovat i jako štafeta.

V loňském roce vytvořil Vraštil světový rekord jako virtuální závodník při halovém MS v Kanadě. Tentokrát stáhnul čas o půl vteřiny z původních 6:13,6 na 6:13,1. Od prvních záběrů nenechal veslař Dukly Praha nikoho na pochybách, že s obhajobou to myslí vážně. Okamžitě po startu nad soupeři získával metry k dobru a vyhrál naprosto přesvědčivě.

„Ale nevyvíjelo se to tak, jak bych si představoval. Měl jsem v plánu zlepšit se na čas 6:08, ale od toho jsem byl dost daleko. V letošní zimě jsem toho na trenážeru natrénoval hodně, myslím, že stejně jako na vodě. Ale bohužel mi to tolik nešlo, v hale na mě bylo dost teplo,“ byl nespokojený s časem Miroslav Vraštil, ale získání zlaté medaile jej potěšilo a přiznal, že v oficiálních závodech je to těžší než v tréninku.

Svoji pozornost ovšem pochopitelně směřuje k olympiádě v Paříži. „Jet na trenážeru a na vodě je ohromný rozdíl. Na trenážeru je to jen o tahání, ale příprava na vodě je zatím velmi dobrá. Přesto si myslím, že to byl skvělý trénink,“ vzhlíží Miroslav Vraštil s nadějí k Paříži, kde se představí s partákem Jiřím Šimánkem na lehkém dvojskifu.

Hořkosladké stříbro pro Šimánka

Šimánek ve své kategorii rovněž obhájil titul z MS v Torontu. Němec Florian Roller (závodící virtuálně) se dostal do vedení 500 m před cílem. Šimánek jej v hale tvrdě pronásledoval, ale Roller prvenství dokázal udržet. Vyhrál v čase 6:09,7, zatímco Šimánek bral stříbro v osobním rekordu 6:10,9. „Čas byl pro mě důležitější než výsledek a jsem rád, že jsem porazil čas svého deblového partnera Míry Vraštila,“ řekl Šimánek. „Plánoval jsem, že pojedou tak 6:12 a nebudu o moc horší než loni, ale bylo to úplně jiné. Vydal jsem ze sebe maximum, a proto jsem šťastný. Je to hořkosladké, protože jsem byl druhý. Loni jsem měl horší čas a zvítězil jsem,“ dodal.

Jakub Podrazil zajel v hlavní kategorii čas 5:48,6. Na druhého Poláka Szpakowského mu scházely necelé dvě vteřiny. Závod vyhrál Ward Lemmelijn z Belgie (5:43,2).

Kategorii 19–20 let opanoval Jan Čížek v čase 5:55,4. Stříbrného Estonce Kiivera zdolal o 1,4 vteřiny.

Text: ASC Dukla, foto: CPA

Zemřel slavný veslař a trenér Zdeněk Pecka. Na olympiádách vybojoval dvě bronzové medaile

Veslařská Dukla smutní. Bývalý vynikající závodník Zdeněk Pecka, držitel dvou bronzových olympijských medailí a dlouholetý trenér úspěšného skifaře Václava Chalupy, zemřel po dlouhé nemoci v úterý 30. ledna. Bylo mu 69 let.

Rodák z Litoměřic startoval za československou reprezentaci v letech 1974 až 1978 v párové čtyřce, která na mistrovství světa vybojovala dvě stříbra a bronz a třetí skončila i na OH 1976 v Montrealu. Od roku 1979 Pecka přesešel na dvojskif. S Václavem Vochoskou byli hned v první sezoně druží na MS a po bronzu z OH 1980 v Moskvě obsadili třetí místo také na MS 1982.

Po československém bojkotu OH 1984 v Los Angeles Zdeněk Pecka ukončil kariéru. Svého svěťence Václava Chalupu dovedl ke stříbrné medaili na OH 1992 v Barceloně a k řadě dalších medailí na mistrovství světa. S manželkou Květou Jeriovou-Peckovou, která v běhu na lyžích získala na ZOH tři medaile, měl dvě dcery.

Čest jeho památce.

